Liežuvio galia

Penkiaknygė

Šitais buvo suskirstytos pagonių salos savo žemėse, kiekvienas pagal savo kalbą, pagal savo šeimas, savo tautas. Šitie yra Hamo sūnūs pagal jų šeimas, pagal jų kalbas, savo šalyse ir savo tautose. Šitie yra Semo sūnūs pagal jų šeimas, pagal jų kalbas, savo žemėse, pagal savo tautas. Pradžios 10:5, 20, 31

Mozė tarė Viešpačiui: „Viešpatie, aš nesu iškalbingas nei anksčiau, nei nuo tada, kai kalbėjai su savo tarnu. Mano kalba lėta ir liežuvis lėtas.“ Viešpats jam atsakė: „Kas sukūrė žmogaus burną? Kas padaro nebylį, kurčią, regintį ar aklą? Argi ne Aš, Viešpats?“ Išėjimo 4:10-11

Bet nė vienas iš izraelitų nekels liežuvio nė prieš šunį – nei prieš žmogų, nei prieš gyvulį, – kad žinotumėte, jog Viešpats daro skirtumą tarp egiptiečių ir izraelitų. Išėjimo 11:7

Kadangi netarnavai Viešpačiui, savo Dievui, su džiaugsmu ir džiugia širdimi, turėdamas visko perteklių, tarnausi savo priešams, kuriuos Viešpats siųs prieš tave, alkdamas, troškulyje, nuogume ir visko stokodamas. Jis uždės geležinį jungą ant tavo kaklo, kol tave sunaikins. Viešpats atves prieš tave tautą iš toli, iš žemės pakraščių, kaip erelis skrenda, tautą, kurios kalbos tu nesuprasi. Pakartoto Įstatymo 28:47-49

Istorija

Visi žmonės sugrįžo ramybėje į stovyklą pas Jozuę Makedoje; nė vienas nebekėlė liežuvio prieš nė vieną izraelitą (Jozuės 10:21).

Jis nuvedė žmones prie vandens, ir VIEŠPATS tarė Gideonui: „Kiekvieną, kuris laižo vandenį liežuviu kaip šuo, pastatysi atskirai; taip pat kiekvieną, kuris parpuola atsigerti.“ Teisėjų 7:5

Viešpaties Dvasia kalbėjo per mane, ir Jo žodis buvo mano liežuviu. Izraelio Dievas tarė, Izraelio Uola man kalbėjo: „Kas valdo žmones, tas turi būti teisus, viešpataujantis su Dievo baime.“ 2 Samuelio 23:2-3

Artakserkso dienomis Bišlamas, Mitredatas, Tabeelis ir kiti jų bendrai parašė Persijos karaliui Artakserksui laiškas, parašytas aramiečių kalba ir išverstas į aramiečių kalbą. Ezros 4:7

Mes esame parduoti – aš ir mano tauta – sunaikinti, nužudyti ir žūti. Jei būtume buvę parduoti kaip vergai ir vergės, būčiau tylėjęs, nors priešas ir negalėtų atpirkti karaliaus padarytos žalos. Ezros 7:4

Poezija

Tu būsi apsaugotas nuo liežuvio rykštės ir nebijosi sunaikinimo, kai jis ateis. (Job 5, 21)

Pamokyk mane, ir aš tylėsiu; ir parodyk man, kur aš klydau. (Job 6, 24)

Ar mano liežuvyje yra nedorybė? Ar mano skonis negali atskirti iškrypėlių? Jobo 6:30

Kas mane teisia? Jei dabar tylėsiu, pražudysiu. (Jobo 13:19)

Tavo burna išsako tavo nedorybes, o gudriųjų liežuvį tu pasirinkai. Jobo 15:5

Nors nedorybė saldi jo burnoje, nors jis ją slepia po liežuviu; Jobo 20:12

Jis čiulps gyvačių nuodus, jį užmuš angies liežuvis. Jobo 20:16

Mano lūpos nekalbės nedorybių, ir mano liežuvis neišduos apgaulės. (Jobo 27:4)

Didikai tylėjo, ir jų liežuvis prilipo prie gomurio. Jobo 29:10

Štai aš atvėriau savo burną, mano liežuvis kalbėjo mano burnoje. Jobo 33:2

Ar gali ištraukti leviataną kabliu arba jo liežuvį virve, kuria nuleisi? Jobo 41:1

Jų burnoje nėra ištikimybės, jų viduje – nedorybė, jų gerklė – atviras kapas, jie meilikauja savo liežuviu. Psalmių 5:9

Jo burna pilna keiksmų, apgaulės ir suktybės; po jo liežuviu – piktadarybės ir tuštybė. Psalmių 10:7

Viešpats sunaikins visas pataikūnes lūpas ir liežuvį, kuris kalba išdidžiai. Psalmynas 12:3

Kas sakė: „Savo liežuviu mes nugalėsime, mūsų lūpos – mūsų pačių. Kas mums viešpats?“ Psalmių 12:4

Kas savo liežuviu neapkalba, nedaro pikto artimui, nekelia prieš jį gėdos. (Psalmių 15:3)

Mano jėgos išdžiūvo kaip molio šukė, mano liežuvis prilipo prie nasrų, ir tu mane įstūmei į mirties dulkes. Psalmių 22:15

Paslėpsi juos savo akivaizdoje nuo žmonių puikybės, laikysi juos slaptoje palapinėje nuo liežuvių ginčo. (Psalmyno 31:20)

„Sulaikyk savo liežuvį nuo pikto ir savo lūpas nuo klastingų kalbų.“ Psalmių 34:13

Ir mano liežuvis kalbės apie Tavo teisumą ir girs Tavo šlovę visą dieną. Psalmių 35:28

Teisiojo burna kalba išmintį, ir jo liežuvis kalba apie teisingumą. Psalmių 37:30

(Vyriausiam giesmininkui Jedutūnui, Dovydo psalmė.) Tariau: „Saugosiu savo kelių, kad nenusidėčiau savo liežuviu; apžabosiu savo burną, kol nedorėlis bus prieš mane.“ Psalmių 39:1

Mano širdis įkaito manyje, kai aš taip galvojau, ugnis degė. Tada prabilau liežuviu. Psalmynas 39:3

(Vyriausiajam muzikantui Šošanimo šventėje, Koracho sūnums, Meilės giesmė.) Mano širdis galvoja apie gerą dalyką: kalbu apie tai, ką padariau apie karalių: mano liežuvis – rašytojo plunksna. Psalmynas 45:1

Tu atiduodi savo burną piktam, ir tavo liežuvis kuria apgaulę. (Psalmynas 50:19)

Išlaisvink mane nuo kraujo kaltės, Dieve, mano išgelbėjimo Dieve! Ir mano liežuvis giedos Tavo teisumą. Psalmynas 51:14

Tavo liežuvis rezga pikta, lyg aštrus skustuvas, klastingai elgiasi. Psalmių 52:2

Tu mėgsti visus ryjančius žodžius, o apgaulingas liežuvi. Psalmių 52:4

Sunaikink, Viešpatie, ir perversk jų liežuvius, nes mačiau smurtą ir nesantaiką mieste. Psalmynas 55:9

Mano siela tarp liūtų, aš guliu tarp padegtųjų, žmonių sūnų, kurių dantys – ietys ir strėlės, o liežuvis – aštrus kalavijas. Psalmių 57:4

Kurie galanda savo liežuvį kaip kalaviją ir įtempia savo lankus, kad paleistų strėles – netgi karčius žodžius (Psalmyno 64:3)

Taigi jie patys sau užgrius savo liežuvį: visi, kurie juos mato, bėgs. (Psalmyno 64:8)

Šaukiausi Jo savo burna, ir mano liežuvis aukštino Jį. Psalmynas 66:17

Kad tavo koja būtų pamirkyta tavo priešų kraujyje ir tavo šunų liežuvis jame. (Psalmynas 68:23)

Mano liežuvis kalbės apie Tavo teisumą visą dieną, nes sugėdinti ir sugėdinti tie, kurie ieško man žalos. Psalmių 71:24

Jie atveria savo burnas prieš dangų, ir jų liežuviai vaikšto po žemę. Psalmių 73:9

Vis dėlto jie meilikavo Jį savo lūpomis ir melavo Jam savo liežuviais. Psalmynas 78:36

Nes nedorėlio ir apgaulingojo burna atverta prieš mane; jie kalba prieš mane melagingu liežuviu. Psalmynas 109:2

Mano liežuvis skelbs tavo žodį, nes visi tavo įsakymai yra teisūs. (Psalmių 119:172)

Viešpatie, išlaisvink mano sielą nuo melagingų lūpų ir nuo klastingo liežuvio. Psalmynas 120:2

Ką tau duosiu arba ką tau padarysiu, melaginga liežuvi? Psalmių 120:3

Tada mūsų burna prisipildė juoko, o liežuvis – giedojimo. Tada jie sakė tarp pagonių: „Viešpats didelių dalykų jiems padarė.“ Psalmių 126:2

Jei tavęs neprisimenu, tegul mano liežuvis prilimpa prie gomurio, jei Jeruzalė man neteikia didžiausio džiaugsmo. Psalmių 137:6

„Juk nėra žodžio mano liežuviu, bet štai, Viešpatie, Tu viską žinai.“ Psalmių 139:4

Jie pagalanda savo liežuvius kaip gyvatės, angių nuodai yra po jų lūpomis. Sela. Psalmynas 140:3

Šešių dalykų Viešpats nekenčia, o septynių jis bjaurisi: išpuikusios akys, melagingas liežuvis, rankos, praliejančios nekaltą kraują, širdis, rezganti piktas mintis, kojos, greitai bėgančios į pikta, neteisingas liudytojas, kalbantis melą, ir tas, kuris sėja nesantaiką tarp brolių. Patarlių 6:16-19

Kad apsaugotų tave nuo piktos moters, nuo svetimos moters meilikavimo. Patarlių 6:24

Teisiojo liežuvis – rinktinis sidabras, nedorėlio širdis mažai verta. Patarlių 10:20

Teisiojo burna kalba išmintį, o klastingas liežuvis bus iškirstas. Patarlių 10:31

Yra kas kalba kaip kalavijo dūriai, bet išmintingojo liežuvis – sveikata. Patarlių 12:18

Tiesos lūpos bus tvirtos per amžius, o melagingas liežuvis – tik akimirką. Patarlių 12:19

Išmintingojo liežuvis teisingai naudoja žinias, o kvailio burna lieja kvailystę. Patarlių 15:2

Sveikas liežuvis – gyvybės medis, o jame esanti nedorybė – dvasios lūžis. Patarlių 15:4

Žmogaus širdies sumanymai ir liežuvio atsakymas ateina iš Viešpaties. Patarlių 16:1

Nedorėlis klauso melagingų lūpų, o melagis klausosi neklaužados liežuvio. Patarlių 17:4

Kas turi klastą širdį, tas neranda nieko gero, o kas turi iškrypusį liežuvį, tas patenka į nelaimę. Patarlių 17:20

Mirtis ir gyvenimas liežuvio galioje; ir kas jį myli, valgys jo vaisius. Patarlių 18:21

Lobio gavimas meluojančiu liežuviu yra tuštybė, blaškoma tų, kurie ieško mirties. Patarlių 21:6

Kas saugo savo burną ir liežuvį, tas apsaugo savo sielą nuo bėdų. Patarlių 21:23

Kantrumu kunigaikštis įtikinamas, o švelnus liežuvis kaulus sulaužo. Patarlių 25:15

Šiaurės vėjas neša lietų, o piktas veidas – šmeižikišką liežuvį. Patarlių 25:23

Meluojantis liežuvis nekenčia tų, kurie nuo jo kenčia, o pataikūniška burna veda pražūtį. Patarlių 26:28

„Kas vėliau žmogų bara, tas susilauks daugiau palankumo nei tas, kuris meilikauja liežuviu.“ Patarlių 28:23

Ji atveria savo burną išmintimi, o jos liežuvyje – gerumo įstatymas. Patarlių 31:26

Tavo lūpos, mano sužadėtine, laša kaip korys iš korio; medus ir pienas yra po tavo liežuviu; tavo drabužių kvapas – kaip Libano kvapas. Giesmių giesmė 4:11

Pranašai

Jeruzalė sugriauta ir Judas žlugęs, nes jų liežuvis ir darbai priešinasi Viešpačiui, norėdami suerzinti Jo šlovės akis. Izaijo 3:8

Viešpats visiškai sunaikins Egipto jūros liežuvį, galingu vėju pakels ranką virš upės, sudaužys ją į septynias upes ir privers žmones pereiti per ją sausais batais. Izaijo 11:15

Mikčiojančiomis lūpomis ir kitu liežuviu jis kalbės šiai tautai. Izaijo 28:11

Štai Viešpaties vardas ateina iš toli, degantis Jo rūstybe, ir jo našta sunki. Jo lūpos pilnos įniršio, o jo liežuvis – kaip ryjanti ugnis. Izaijo 30:27

„Ir išdykėlių širdis supras pažinimą, ir mikčiojančiųjų liežuvis bus pasiruošęs kalbėti aiškiai.“ Izaijo 32:4

Nepamatysi nuožmios tautos, tautos, kurios kalba gilesnė, nei gali suvokti, mikčiojančios liežuvio, kurio nesupranti. (Izaijo 33:19)

Tada luošas šokinės kaip elnias, o nebylio liežuvis giedos, nes dykumoje ištrykšta vandenys ir dykumoje upės. Izaijo 35:6

Kai vargšai ir beturčiai ieško vandens, o jo nėra, kai jų liežuvis sudžiūsta iš troškulio, aš, Viešpats, juos išklausysiu, aš, Izraelio Dievas, jų neapleisiu. (Izaijo 41:17)

Aš prisiekiau savimi, – iš mano burnos išėjo teisus žodis, ir jis negrįžta, – kad prieš mane sulenks kiekvienas kelis ir man prisieks kiekvienas liežuvis. (Izaijo 45:23)

Viešpats Dievas davė man išmintingą liežuvį, kad žinočiau, kaip tinkamu laiku pasakyti žodį pavargusiam. Jis žadina rytą po ryto, pažadina mano ausį, kad girdėčiau kaip išmintingas žmogus. Izaijo 50:4

Joks ginklas, nukaltas prieš tave, nebus sėkmingas, ir kiekvieną liežuvį, kuris pakils prieš tave teismui, tu pasmerksi. Tai Viešpaties tarnų palikimas, ir jų teisumas yra iš manęs, – sako Viešpats. Izaijo 54:17

Prieš ką jūs linksminatės? Prieš ką plačiai atveriate burną ir traukiate liežuvį? Argi ne jūs nusižengimo vaikai, melo sėkla, Izaijo 57:4

Jūsų rankos suteptos krauju, o pirštai – nedorybe. Jūsų lūpos kalba melą, jūsų liežuvis murmėjo nedorybes. Izaijo 59:3

Nes Aš žinau jų darbus ir mintis. Ateis laikas, kai surinksiu visas tautas ir kalbas, ir jos ateis, ir matys mano šlovę.“ Izaijo 66:18

Jie įtempia savo liežuvius kaip lanką melui, bet nėra drąsūs dėl tiesos žemėje, nes eina nuo pikto prie pikto ir manęs nepažįsta, – sako Viešpats. – Jie apgaudinėja vienas kitą ir nekalba tiesos. Jie išmokė savo liežuvį kalbėti melą ir pavargo daryti nedorybes.“ Jeremijo 9:3,5

Jų liežuvis – kaip iššauta strėlė, kalbanti apgaulę. Vienas burna kalba taikiai su savo artimu, bet širdyje tykoja. Jeremijo 9:8

Tada jie tarė: „Eime, sugalvokime prieš Jeremiją! Įstatymas neišnyks nuo kunigo, patarimas nuo išminčių ir žodis nuo pranašo. Eime, sumuškime jį liežuviu ir nekreipkime dėmesio į nė vieną jo žodį.“ Jeremijo 18:18

Argi mano žodis ne ugnis? – sako Viešpats, – argi mano žodis ne ugnis kaip plaktukas, skaldantis uolą? Todėl štai Aš esu prieš pranašus, – sako Viešpats, – kurie vagia mano žodžius kiekvienas iš savo artimo. Štai Aš esu prieš pranašus, – sako Viešpats, – kurie kalba savo liežuviais ir sako: Jis sako. Štai Aš esu prieš tuos, kurie pranašauja melagingus sapnus, – sako Viešpats, – ir juos pasakoja, ir suklaidina mano tautą savo melu ir savo lengvabūdiškumu. Tačiau Aš jų nesiunčiau ir neįsakiau. Todėl jie visiškai nepadės šiai tautai, – sako Viešpats. Jeremijo 23:29-32

Kūdikio liežuvis limpa prie gomurio nuo troškulio; maži vaikai prašo duonos, ir niekas jiems jos nelaužo. Raudų 4:4

„Aš prilipdysiu tavo liežuvį prie gomurio, kad taptum nebylys ir nebebūtum jiems barėju, nes jie – maištingi namai.“ Ezechielio 3:26

Vaikai be trūkumų, gražaus veido, sumanūs visokioje išmintyje, gudrūs pažinime ir supratingi moksle, tinkami tarnauti karaliaus rūmuose ir mokyti chaldėjų mokslo bei kalbos. Danieliaus 1:4

Jie grįžta, bet ne pas Aukščiausiąjį; jie kaip apgaulingas lankas; jų kunigaikščiai kris nuo kardo dėl jų liežuvio įniršio; tai bus jų pajuoka Egipto žemėje. (Ozėjo 7:16)

Kai kieno nors dėdė ir tas, kuris jį sudegino, paims jį, kad išneštų kaulus iš namų, ir klaus tam, kuris yra prie namo: „Ar dar yra kas nors su tavimi?“ Tas atsakys: „Ne.“ Tada jis tars: „Nutilk, nes mes negalime minėti Viešpaties vardo.“ Amoso 6:10

Jo turtuoliai pilni smurto, jo gyventojai kalba melą, ir jų liežuvis – apgaulingas jų burnoje. Michėjo 6:12

Tavo akys tyresnės, kad nežiūrėtum į pikta ir negali žiūrėti į nedorybę. Kodėl gi žvelgi į neištikimybę ir tyli, kai nedorėlis praryja už save teisesnį žmogų? (Habakuko 1:13)

Izraelio likutis nedarys nedorybės ir nekalbės melo, jų burnoje nebus rasta apgaulingo liežuvio. Jie ganysis ir gulės, ir niekas jų negąsdins. Sofonijo 3:13

Ir toks bus maras, kuriuo Viešpats ištiks visas tautas, kovojusias prieš Jeruzalę: jų kūnai sudžius, jiems stovint ant kojų, jų akys sudžius jų plyšiuose, o jų liežuvis sudžius jų burnoje.“ Zacharijo 14:12

Evangelijos

Ir jis pasivedė jį į šalį nuo minios, įkišo pirštus į jo ausis, nusispjovė ir palietė jo liežuvį; Morkaus 7:33

Ir tuojau atsivėrė jo ausys, atsirišo liežuvio raištis, ir jis kalbėjo aiškiai. (Morkaus 7:35)

Ir tuos, kurie tikės, lydės šie ženklai: mano vardu jie išvarinės demonus, kalbės naujomis kalbomis; Morkaus 16:17

Ir tuojau atsivėrė jo burna, atsirišo liežuvis, ir jis prabilo, šlovindamas Dievą (Luko 1:64).

Ir jis šaukėsi: „Tėve Abraomai, pasigailėk manęs! Atsiųsk Lozorių, kad, padažęs piršto galiuką vandenyje, atvėsintų mano liežuvį, nes aš kenčiu šioje liepsnoje!“ Lk 16,24

Jeruzalėje, prie Avių turgaus, yra maudykla, hebrajiškai vadinama Betzata, turinti penkias prieangius. (Jn 5, 2)

Apaštalų darbai

Ir tai tapo žinoma visiems Jeruzalės gyventojams, nes tas laukas jų kalba vadinamas Aceldama, tai yra „kraujo laukas“. Apaštalų darbai 1:19

Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, pasidaliję, ir jie nusileido ant kiekvieno iš jų. Visi prisipildė Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia jiems davė prabilti. Tai kaip mes girdime kiekvienas savo kalba, kuria esame gimę? Kretiečiai ir arabai – girdime juos skelbiant mūsų kalbomis nuostabius Dievo darbus.“ Apaštalų darbų 2:3-4, 8, 11

Dovydas apie jį sako: „Aš visada matau Viešpatį prieš savo veidą, nes jis yra mano dešinėje, kad nesudrebėčiau.“ Todėl džiūgavo mano širdis ir linksminosi mano liežuvis, ir mano kūnas ilsėsis viltyje, nes tu nepaliksi mano sielos pragare ir neleisi savo Šventajam matyti supuvimo.“ Apd 2, 25–27

Jie girdėjo juos kalbant kalbomis ir šlovinant Dievą.“ Petras atsakė: „Ar kas gali uždrausti krikštyti šitiems, kurie, kaip ir mes, gavo Šventąją Dvasią?“ Apaštalų darbų 10:46–47

Pauliui uždėjus ant jų rankas, ant jų nužengė Šventoji Dvasia, ir jie kalbėjo kalbomis ir pranašavo. (Apd 19, 6)

Kai Paulius davė jam leidimą, šis atsistojo ant laiptų ir pamojo miniai ranka. Kai visi tylėjo, jis prabilo į juos hebrajų kalba: „Apd 21,40“

(Išgirdę, kad jis kalbėjo su jais hebrajiškai, jie dar labiau nutilo. O jis tarė:) Apaštalų darbų 22:2

Kai visi parpuolėme ant žemės, išgirdau balsą, kalbantį man ir sakantį hebrajiškai: „Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji? Sunku tau spardytis nuo akstino.“ Apaštalų darbų 26:14

Laiškai

Jų gerklė – atviras kapas; savo liežuviais jie apgaudinėja; gyvačių nuodai yra po jų lūpomis. Romiečiams 3:13

Nes parašyta: „Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, – kiekvienas kelis sulenks prieš mane, ir kiekvienas liežuvis išpažins Dievą.“ Romiečiams 14:11

Kitam – stebuklų darymas, kitam – pranašavimas, kitam – dvasių atpažinimas, kitam – įvairios kalbos, dar kitam – kalbų aiškinimas. Ir Dievas paskyrė vienus bažnyčioje: pirma – apaštalais, antra – pranašais, trečia – mokytojais, po to – stebuklais, paskui – gydymo dovanomis, pagalba, vadovavimu, įvairių kalbų dovanomis. Ar visi turi gydymo dovanas? Ar visi kalba kalbomis? Ar visi aiškina? Bet trokškite geriausių dovanų, bet aš jums rodau dar geresnį kelią. 1 Korintiečiams 12:10, 28, 30–31

Jei kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, tebūčiau kaip skambantis varis ar žvangantys cimbolai. Meilė niekada nesibaigia; ar tai pranašystės, jos žlugs; ar tai kalbos, jos liausis; ar tai žinios, jos išnyks. (1 Korintiečiams 13:1,8)

1 Korintiečiams 14
1 Siekite meilės ir trokškite dvasinių dovanų, bet labiau – kad galėtumėte pranašauti.
2 Kas kalba kalbomis, tas ne žmonėms kalba, bet Dievui; niekas jo nesupranta, bet dvasioje jis kalba paslaptis.
3 Bet pranašas kalba žmonėms ugdymui, paraginimui ir paguodai.
4 Kas kalba kalbomis, tas save ugdo, o kas pranašauja, tas ugdo bažnyčią.
5 Norėčiau, kad jūs visi kalbėtumėte kalbomis, bet dar geriau, kad pranašautumėte, nes pranašaujantis yra didesnis už kalbantį kalbomis, nebent pastarasis ir aiškintų, kad bažnyčia būtų ugdoma.
6 Jei dabar, broliai, ateičiau pas jus kalbėdamas kalbomis, kokia jums nauda, jeigu nekalbėčiau jums apreiškimu, pažinimu, pranašyste ar mokymu?
7 Ir net begyviai daiktai, skleidžiantys garsą, ar tai būtų dūdelės, ar arfos, jei jie neduotų skirtumo garsuose, kaip bus galima atpažinti, kas grojama dūdelėmis ar arfomis?
8 Jei trimitas skleidžia neaiškų garsą, kas ruošis mūšiui?
9 Taip ir su jumis: jeigu netarsite lengvai suprantamų žodžių liežuviu, kaip bus suprantama, kas sakoma? Juk kalbėsite orui.
10 Pasaulyje gali būti tiek daug balsų, ir nė vienas iš jų nėra beprasmis.
11 Todėl, jei nežinau balso reikšmės, būsiu kalbėtojui barbaras, ir kalbėtojas bus man barbaras.
12 Taip ir jūs, uoliai siekdami dvasinių dovanų, siekite, kad būtumėte gausūs bažnyčios ugdymui.
13 Todėl, kas kalba kalbomis, tegul meldžiasi, kad galėtų išaiškinti.
14 Jei meldžiuosi nežinoma kalba, mano dvasia meldžiasi, bet mano protas lieka bevaisis.
15 Tai ką gi? Melsiuosi dvasia ir melsiuosi ir protu; giedosiu dvasia ir giedosiu ir protu.
16 Kitaip, kai laiminsi dvasia, kaip tas, kuris yra neišmanėlio vietoje, pasakys „Amen“ tavo padėkai, nesuprasdamas, ką tu kalbi?
17 Tu iš tiesų dėkoji gerai, bet kitas dėl to nesiugdo.
18 Dėkoju savo Dievui, kad kalbu kalbomis daugiau nei jūs visi,
19 Tačiau bažnyčioje verčiau ištarsiu penkis žodžius savo protu, kad savo balsu pamokyčiau ir kitus, negu dešimt tūkstančių žodžių nežinoma kalba.
20 Broliai, nebūkite vaikai išmanymu. Tačiau piktumu būkite vaikai, bet supratimu būkite vyrai.
21 Įstatyme parašyta: „Su svetimomis kalbomis ir svetimomis lūpomis kalbėsiu šiai tautai, bet jie manęs neklausys“, – sako Viešpats.
22 Todėl kalbos yra ženklas ne tikintiesiems, bet netikintiems. O pranašavimas skirtas ne netikintiems, bet tikintiesiems.
23 Jeigu tad visa bažnyčia susirinktų vienoje vietoje ir visi kalbėtų kalbomis, ir įeitų neišmokyti ar netikintys, argi jie nesakytų, kad jūs išėjote iš proto?
24 Bet jeigu visi pranašautų ir įeitų netikintis ar neišmanėlis, tai jis būtų visų apkaltintas, visų teisiamas.
25 Ir taip jo širdies paslaptys bus atskleistos; ir tada, parpuolęs veidu į žemę, jis pagarbins Dievą ir skelbs, kad Dievas tikrai yra jumyse.

26 Kaip tad yra, broliai? Kai susirenkate kartu, kiekvienas turite psalmę, mokymą, kalbą, apreiškimą, aiškinimą. Visa tebūna daroma ugdymui.
27 Jei kas kalba nežinoma kalba, tekalba du, daugiausia trys, ir tai paeiliui, o vienas tegul aiškina.
28 Bet jei nėra vertėjo, tegul tas bažnyčioje tyli ir tekalba sau ir Dievui.
29 Pranašai tegul kalba du ar trys, o kiti tegul teisia.
30 Jei kitam šalia sėdinčiam kas nors apreiškiama, tegul pirmasis tyli.
31 Nes jūs visi galite pranašauti vienas po kito, kad visi pasimokytų ir visi būtų paguosti.
32 Ir pranašų dvasios yra paklusnios pranašams.
33 Dievas nėra sumaišties, bet ramybės Dievas, kaip ir visose šventųjų bažnyčiose.
34 Tegul jūsų moterys bažnyčiose tyli, nes joms neleidžiama kalbėti, bet joms įsakyta būti paklusnioms, kaip ir įstatymas sako.
35 Ir jeigu jos nori ko nors išmokti, tegul paklausia namie savo vyrų, nes moterims gėda kalbėti bažnyčioje.
36 Ar Dievo žodis išėjo iš jūsų, ar atėjo tik jums vieniems?
37 Jei kas mano esąs pranašas ar dvasinis žmogus, tegul pripažįsta, kad tai, ką jums rašau, yra Viešpaties įsakymai.
38 Bet jeigu kas nežino, tegul nežino.
39 Todėl, broliai, geiskite pranašavimo ir nedrauskite kalbėti kalbomis.
40 Visa tegul daroma padoriai ir tvarkingai.

Ir kiekvienas liežuvis išpažintų, kad Jėzus Kristus yra Viešpats, Dievo Tėvo šlovei (Filipiečiams 2:11).

Jei kas iš jūsų tariasi esąs pamaldus, bet nepažaboja savo liežuvio, bet apgaudinėja savo širdį, to pamaldumas tuščias. Jokūbo 1:26

Taip pat ir liežuvis yra mažas narys, bet giriasi dideliais dalykais. Štai, kokį didelį dalyką maža ugnis įžiebia! Ir liežuvis yra ugnis, nedorybės pasaulis. Toks yra ir liežuvis tarp mūsų narių, kad suteršia visą kūną ir padega gamtos eigą, ir pats yra pragaro padegtas. Juk visų rūšių žvėrys, paukščiai, gyvatės ir jūros gyvūnai yra sutramdyti ir yra žmonių sutramdyti. O liežuvio niekas negali sutramdyti; jis yra neklusnus blogis, pilnas mirtinų nuodų. Juo šloviname Dievą, būtent Tėvą, ir juo keikiame žmones, kurie sukurti pagal Dievo atvaizdą. Iš tos pačios burnos išeina palaiminimas ir prakeikimas. Mano broliai, taip neturėtų būti. Jokūbo 3:5-10

Kas trokšta mylėti gyvenimą ir matyti geras dienas, tepažaboja liežuvį nuo pikto ir lūpas, kad nekalbėtų apgaulės. 1 Petro 3:10

Mano vaikeliai, nemylėkime žodžiu ar liežuviu, bet darbu ir tiesa. 1 Jono 3:18

Apreiškimas

Ir jie giedojo naują giesmę, sakydami: „Tu esi vertas paimti knygą ir atverti jos antspaudus, nes buvai nužudytas ir atpirkai mus Dievui savo krauju iš visų giminių, kalbų, tautų ir giminių.“ Apreiškimo 5:9

Po to aš regėjau: štai didžiulė minia, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų tautų, genčių, žmonių ir kalbų, stovinčių prieš sostą ir prieš Avinėlį, apsirengusių baltais apsiaustais ir su palmėmis rankose. Apreiškimas 7:9

Ir jie turėjo sau karalių – bedugnės angelą, kurio vardas hebrajų kalba Abadonas, o graikų kalboje – Apolionas. (Apreiškimas 9:11)

Ir jis man tarė: „Tu vėl turėsi pranašauti daugelio tautų, giminių, kalbų ir karalių akivaizdoje.“ Apreiškimas 10:11

Ir žmonės iš tautų, giminių, kalbų ir giminių matys jų lavonus tris su puse dienos ir neleis jų kūnų palaidoti kapuose.“ Apreiškimo 11:9

Jam buvo duota kariauti su šventaisiais ir juos nugalėti, ir jam buvo duota valdžia visoms gentims, kalboms ir tautoms. (Apreiškimas 13:7)

Ir aš mačiau kitą angelą, skrendantį dangaus viduriu, turintį amžinąją Evangeliją, kad paskelbtų žemės gyventojams, kiekvienai tautai, giminei, kalbai ir žmogui. Apreiškimas 14:6

Penktasis angelas išpylė savo dubenį ant žvėries sosto, ir jo karalystė buvo pilna tamsos, ir žmonės graužė liežuvius iš skausmo. Ir jis surinko juos į vietą, hebrajiškai vadinamą Armagedonu. (Apreiškimas 16:10, 16)

Ir jis man tarė: „Vandenys, kuriuos matei, kur sėdi paleistuvė, yra tautos, minios, gentys ir kalbos.“ Apreiškimo 17:15

Apokrifas

O jūs, vyrai, kaipgi karalius negalėtų būti galingas, kai jam taip paklūsta?“ Ir jis tylėjo. 1 Ezdro 4:12

Bet tik aš mačiau, kad iš savo burnos jis paleido tarsi ugnies pliūpsnį, iš savo lūpų – liepsnojantį alsavimą, o iš savo liežuvio – kibirkštis ir audras.“ 2 Ezdro 13:10

O aš kalbėjau dieną ir neužčiaupiau liežuvio naktį. (2 Ezdro 14:43)

„Nebeslėpsiu liežuvio dėl jų nedorybių, kurias jie daro nešvankiai, ir nebekęsiu jų nedorybių, kuriomis jie elgiasi. Štai nekaltas ir teisus kraujas šaukiasi manęs, ir teisiųjų sielos nuolat skundžiasi.“ 2 Ezdro 15:8

Vis dėlto jis sunaikino jų sienas ir iškirto jų giraites, nes buvo įsakęs sunaikinti visus krašto dievus, kad visos tautos garbintų tik Nebukadnecarą ir kad visos kalbos ir gentys šauktųsi jo kaip dievo (Jud 3, 8).

Nes išmintis yra mylinti dvasia ir neišteisins piktžodžiautojo už jo žodžius. Nes Dievas yra jo inkščių liudytojas, ištikimas jo širdies stebėtojas ir jo liežuvio klausytojas. (Saliamono Išminties 1:6)

Todėl saugokitės murmėjimo, nes tai nenaudinga, ir susilaikykite savo liežuvį nuo apkalbų, nes nėra tokio slapto žodžio, kuris nueitų niekais; ir burna, kuri netiki, nužudo sielą. (Saliamono Išminties 1:11)

Kai pričiaupsiu liežuvį, jie lauks mano ramybės, o kai kalbėsiu, jie atidžiai mane klausysis; jei daug kalbėsiu, jie užsidengs burną rankomis. (Saliamono Išminties 8:12)

Nes išmintis atvėrė nebylių burną ir nemokančiųjų liežuvius pavertė iškalbingais. (Saliamono Išminties 10:21)

Išmintis bus pažinta žodžiu, o mokymas – liežuvio žodžiais. (Koh 4, 24)

Nebūk skubotas liežuviu ir neaplaidus darbuose. (Koh 4, 29)

Nevėtyk į visas puses ir neik į visas puses, nes taip daro nusidėjėlis, turintis dvilypę liežuvio kalbą. (Koh 5, 9)

Garbė ir gėda – tai žodžiai, žmogaus liežuvis – jo nuopuolis. (Koh 5, 13)

Nesiduok vadinamas šnibždėtoju ir netykok savo liežuviu, nes vagis bus apgailėtinas, o dvilypis liežuvis – piktas pasmerkimas. (Koh 5, 14)

Vietoj draugo netapk priešu, nes dėl to paveldėsi blogą vardą, gėdą ir panieka. Taip bus ir nusidėjėliui, turinčiam dviliežuvį. (Koh 6, 1)

Saldus liežuvis padaugins draugų, o švelnus liežuvis – malonių sveikinimų. (Koh 6, 5)

Nesikrik su žmogumi, kuris pliurpia, ir nekraukite malkų ant jo ugnies. (Koh 8, 3)

Nešvankus žmogus pavojingas savo mieste, o neapgalvotas žmogus bus nekenčiamas. (Koh 9,18)

Kai turtingas kalba, kiekvienas tyli ir, žiūrėk, ką jis sako, jie aukština tai iki debesų. O kai prabyla vargšas, jie klausia: „Kas jis toks?“ Ir jei jis suklumpa, jie padeda jį parblokšti. Mokytojo 13:23

Patarimą, liežuvį, akis, ausis ir širdį jis davė jiems suprasti. (Koh 17, 6)

Kas moka suvaldyti savo liežuvį, gyvens be ginčų, ir kas nekenčia plepėjimo, patirs mažiau pikto. (Koh 19, 6)

Kitas iškalboje išsprūsta, bet ne iš širdies; ir kas gi tas, kuris nenusikalsta savo liežuviu? (Koh 19, 16)

Yra netinkamas pabarimas; vėlgi, kai kurie žmonės tyli ir yra išmintingi. (Koh 20, 1)

Vieni tyli, nes neturi ko atsakyti, kiti tyli, žinodami savo laiką (Koh 20, 6).

Išmintingas žmogus tylės, kol pasitaikys proga, o plepys ir kvailys nekreipia dėmesio į laiką. (Koh 20, 7)

Geriau paslysti ant grindinio, negu paslysti su liežuviu, todėl nedorėlių žlugimas ateis greitai. (Koh 20, 18)

Kas pastatys sargybinį prieš mano burną ir išminties antspaudą ant mano lūpų, kad netikėtai jų neapgaučiau ir kad mano liežuvis manęs nesunaikintų? (Koh 22, 27)

Devynis dalykus savo širdyje laikiau laimingais, o dešimtąjį ištarsiu savo liežuviu: žmogus, kuris džiaugiasi savo vaikais, ir tas, kuris išgyvena ir mato savo priešo žlugimą. Mokytojo 25:7

Geras tam, kas gyvena su protinga žmona, kurio liežuvis neapsiriko ir kuris netarnavo vyrui, menkesniam už save. (Koh 25, 8)

O širdies liūdesys ir liūdesys yra moteris, kuri pavydi kitai, ir liežuvio rykštė, bendraujanti su visais. (Koh 26, 6)

Prakeiktas šnabždėtojas ir dvikalbis, nes toks sunaikino daugelį taikiai gyvenančių. Šmeižikiškas liežuvis daugelį neramino ir išvijo iš tautos į tautą. Jis sugriovė tvirtus miestus ir sugriovė didžiūnų namus. Šmeižikiškas liežuvis išvarė doras moteris ir atėmė iš jų darbą. Kas jo klausys, tas niekada neras ramybės ir niekada negyvens ramiai. Rimbas žymi žymes kūne, o liežuvio kirtis sulaužo kaulus. Daugelis žuvo nuo kalavijo ašmenų, bet ne tiek daug, kiek žuvo nuo liežuvio. Geras tam, kuris ginasi nuo jos nuodų, kuris neužtraukė jos jungo ir nebuvo surištas jos pančiais. Nes jos jungas yra geležinis jungas, o jos pančius – variniai. Jos mirtis yra pikta mirtis, kapas būtų geresnis už ją. Ji nevaldys tų, kurie bijo Dievo, ir jie nebus sudeginti jos liepsnose. Mokytojo 28:13-22

Tegul tavo kalba būna trumpa, daug apimanti keliais žodžiais; būk kaip žmogus, kuris žino, bet tyli. (Koh 32, 8)

Moters grožis džiugina veidą, ir vyras nemyli nieko labiau. Jei jos liežuvyje yra gerumo, romumo ir paguodos, tai jos vyras nėra kaip kiti vyrai. (Koh 36, 22–23)

Keturi dalykai atrodo gerai ir blogai, gyvenimas ir mirtis, bet liežuvis juos nuolat valdo. (Koh 37, 18)

Dūdelė ir psalteris skamba maloniai, bet malonus liežuvis yra aukščiau už juos abu. (Koh 40, 21)

Siracho sūnaus Jėzaus malda. Aš dėkosiu Tau, Viešpatie ir Karaliau, ir šlovinsiu Tave, Dieve, mano Gelbėtojau! Aš šlovinu Tavo vardą, nes Tu esi mano gynėjas ir pagalbininkas, išsaugojai mano kūną nuo pražūties, nuo šmeižikiško liežuvio spąstų ir nuo melą kuriančių lūpų. Buvai mano pagalbininkas prieš mano priešininkus. Ir išgelbėjai mane dėl savo didelio gailestingumo ir Tavo vardo didybės nuo dantų tų, kurie ruošėsi mane praryti, ir iš rankų tų, kurie ieškojo mano gyvybės, ir iš daugybės mane ištikusių negandų; nuo ugnies dusinimo iš visų pusių ir iš ugnies vidurio, kurios aš neužkūriau; iš pragaro gelmių, nuo nešvaraus liežuvio ir melagingų žodžių. Dėl neteisios liežuvio kaltinimo karaliui mano siela artėjo prie mirties, mano gyvenimas buvo arti pragaro dugno. Mokytojo 51:1-6

Viešpats davė man liežuvį kaip atlygį, ir aš juo Jį šlovinsiu. (Koh 51, 22)

Jų liežuvis nugludintas amatininko, jie patys paauksuoti ir aptraukti sidabru; tačiau jie tik melagiai ir nemoka kalbėti. Jeremijo laiškas 1:8

Kurį tuojau įkaitindamas, jis įsakė nukirsti liežuvį tam, kuris pirmas kalbėjo, ir nupjauti jo kūno pakraštį, matant kitiems jo broliams ir motinai. (2 Makabiejų 7:4)

Po jo trečiasis buvo paverstas tyčiojimosi kamuoliu; ir kai jo reikėjo, jis tuoj pat ištiesdavo liežuvį, drąsiai ištiesdamas rankas (2 Makabiejų 7:10).

Išpjovęs tam bedieviui Nikanorui liežuvį, jis įsakė atiduoti jį dalimis paukščiams, o jo beprotybės atlygį pakabinti priešais šventyklą. (2 Makabiejų 15:33)

Ir jie bendru nutarimu įpareigojo visus neleisti tos dienos be iškilmių, bet švęsti tryliktąją dvyliktojo mėnesio, kuris sirų kalba vadinamas Adaru, dieną prieš Mardochejaus dieną (2 Makabiejų 15:36).

Enochas

Sapne regėjau, ką dabar pasakysiu kūno liežuviu ir savo burnos alsavimu: kurį Didysis davė žmonėms, kad su juo kalbėtųsi ir suprastų širdimi. Ir ėjau, kol priartėjau prie sienos, pastatytos iš kristalų ir apsuptos ugnies liežuvių: ir tai pradėjo mane gąsdinti. Ir įėjau į ugnies liežuvius ir priartėjau prie didelio namo, pastatyto iš kristalų; o namo sienos buvo kaip mozaikinės grindys, padarytos iš kristalų, o jo pamatai buvo iš krištolo. Enocho 14:2,9-10

Ir jis perkėlė mano dvasią į dangų dangų, ir aš ten mačiau tarsi iš kristalų pastatytą statinį, o tarp tų kristalų – gyvos ugnies liežuvius. (Henocho 71:5)

Ir aš pakėliau rankas teisume ir palaiminau Šventąjį ir Didžiąjį, ir kalbėjau savo burnos alsavimu ir kūno liežuviu, kurį Dievas sukūrė žmonių vaikams, kad jie juo kalbėtų, ir Jis davė jiems alsavimą, liežuvį ir burną, kad jie juo kalbėtų. Enocho 84:1

Jašeris

Ir visos tautos bei kalbos išgirdo apie jo šlovę, ir jos susirinko pas jį, ir jos lenkėsi iki žemės, ir jos atnešė jam aukas, ir jis tapo jų valdovu ir karaliumi, ir jie visi gyveno su juo mieste Šinare, ir Nimrodas karaliavo žemėje visiems Nojaus sūnums, ir jie visi buvo jo valdžioje ir patarimu. Ir visa žemė buvo vienos kalbos ir vieningų žodžių, bet Nimrodas nėjo Viešpaties keliais ir buvo nedoresnis už visus žmones, kurie buvo prieš jį, nuo tvano dienų iki tų dienų. Jasher 7:45-46

Ir karalius Nimrodas karaliavo saugiai, ir visa žemė buvo jo valdžioje, ir visa žemė buvo vienos kalbos ir vienybės žodžių. Ir Dievas tarė septyniasdešimčiai angelų, kurie stovėjo priešais jį, tiems, kurie buvo arti jo, sakydamas: „Nusileiskime ir sumaišykime jų kalbas, kad nė vienas žmogus nesuprastų savo artimo kalbos.“ Ir jie taip su jais padarė. Ir nuo tos dienos jie pamiršo kiekvienas savo artimo kalbą ir negalėjo suprasti kalbėti viena kalba. Ir kai statytojas paimdavo iš savo artimo rankų kalkių ar akmens, kurio jis neužsakė, statytojas jį išmesdavo ir užmesdavo ant savo artimo, kad šis mirtų.“ Jasher 9:20, 32-33

Štai kaip reikia elgtis su atvaizdais: paimamas pirmagimis, jį nužudoma, nulupami jam plaukai nuo galvos, paimama druskos, galvą pasūdoma ir patepama aliejumi, tada paimama maža varinė ar auksinė lentelė, užrašomas ant jos vardas, padedama lentelė po liežuviu, paimama galva su lentele po liežuviu ir padedama namuose, uždegamos priešais ją lemputės ir jai nusilenkiama. Jašero 31:41

Jie pastatė berniuką priešais save, ir šis bandė ištiesti ranką prie onikso akmens, bet Viešpaties angelas paėmė jo ranką ir uždėjo ją ant anglių. Anglys jo rankoje užgeso. Jis pakėlė ją, įsidėjo į burną ir nudegino dalį lūpų ir dalį liežuvio, ir jam pasidarė sunku burnoje ir liežuvyje. Jaš 70:29

Mūsų liežuviai skelbs Tavo galybę, mes giedosime ir šlovinsime Tavo nuostabius darbus. Tu išgelbėjai mus nuo priešų, išlaisvinai mus nuo tų, kurie sukilo prieš mus, sunaikinai juos mums iš akių ir pažeminai po mūsų kojomis. (Jes 89, 20–21)

Jubiliejai

Tą dieną buvo uždarytos burnos visiems žvėrims, galvijų, paukščių ir visų vaikščiojančių bei judančių būtybių, ir jie nebegalėjo kalbėti, nes visi kalbėjosi viena lūpa ir vienu liežuviu. Jubiliejaus 3:28

Ir ji tęsiasi iki Karaso: tai yra liežuvio, kuris žiūri į pietus, įduboje. Ir jos dalis tęsiasi palei Didžiąją jūrą, ir ji tęsiasi tiesia linija, kol pasiekia vakarinę liežuvio dalį, kuri žiūri į pietus; nes ši jūra vadinama Egipto jūros liežuviu. Jubiliejaus 8:13-14

Arpachšadui atiteko trečioji dalis – visa chaldėjų šalis į rytus nuo Eufrato, besiribojanti su Raudonąja jūra, ir visi dykumos vandenys prie jūros liežuvio, kuris žvelgia į Egiptą, visa Libano, Sanyro ir Amanos žemė iki Eufrato sienos. Tubalui atiteko penktoji dalis liežuvio viduryje, kuris artėja prie Ludo dalies ribos iki antrojo liežuvio, iki srities už antrojo liežuvio iki trečiojo liežuvio. Mešechui atiteko šeštoji dalis – visa sritis už trečiojo liežuvio iki Gadiro rytų. Jubiliejaus 9:4, 11–12

Ir aš atvėriau jo burną, jo ausis ir jo lūpas ir pradėjau kalbėti su juo hebrajiškai, kūrinijos kalba. Jubiliejaus 12:26

Ir kaip tu atgaivinai savo motinos dvasią, kol ji gyveno, taip laimina tave tos, kuri tave nešiojo, įsčios. Mano meilė ir mano krūtys laimina tave, mano burna ir mano liežuvis didžiai tave giria. Jubiliejaus 25:19

Ir Juozapas matė, kad jie visi sutaria vienas su kitu gerumu, ir negalėjo susilaikyti. Jis prisipažino jiems esąs Juozapas. Ir jis kalbėjosi su jais hebrajų kalba, puolė jiems ant kaklo ir verkė. Jubiliejaus 43:14-15

Pamestos Biblijos knygos

Kadangi piemenys buvo užsiėmę tuo pačiu darbu, ola tuo metu atrodė kaip šlovinga šventykla, nes ir angelų, ir žmonių kalbos vieningai garbino ir šlovino Dievą dėl Viešpaties Kristaus gimimo. Pirmoji Jėzaus Kristaus kūdikystės evangelija 1:20

Tuojau pat jos liežuvio raištis atsirišo, jos ausys atsivėrė, ir ji ėmė giedoti šlovę Dievui, kuris ją sugrąžino. Pirmoji Jėzaus Kristaus kūdikystės evangelija 6:7

Jėzus atsakė: „Jei jie negalėtų kalbėti, nebūtų galėję kalbėti. Bet kadangi kiekvienas moka savo liežuvį kalbėti ir gera, ir bloga, tegul pats to klausia.“ Nikodemo evangelija 2:5

Charinas ir Lentijus, du Simeono sūnūs, išgirdę tai, sudrebėjo, sutriko ir dejavo; ir tuo pačiu metu, pažvelgę į dangų, jie peržegnojo pirštais ant liežuvių (Nikodemo evangelija 12:24).

Ir vėl sakoma: „Jie mylėjo jį savo burnomis, o savo liežuviais jam melavo. Nes jų širdis nebuvo teisi prieš jį ir jie nebuvo ištikimi jo sandorai. Tegul visos apgaulingos lūpos tampa nebylės, o liežuviai, kurie kalba išdidžiai. Jie sako: „Savo liežuviu mes nugalėsime, mūsų lūpos yra mūsų, – jis yra mūsų Viešpats.“ (1 Klemenso laiškas korintiečiams 7:16-17)

Ir šis žmogus, nors ir taip labai gerbiamas, nekalbėjo apie save daug. Kai Dievo žodis buvo jam iš krūmo ištartas, jis tarė: „Kas aš, kad mane siunti? Esu silpno balso ir lėtos liežuvio.“ 1 Klemenso laiškas korintiečiams 8:22

Išlaisvink mane nuo kraujo kaltės, Dieve, mano išgelbėjimo Dieve, ir mano liežuvis garsiai giedos apie Tavo teisumą. (Klemenso pirmasis laiškas korintiečiams 8:37)

Tegul jų liežuvių valdžia pasireiškia jų tylėjimu. (1 Klemenso laiškas korintiečiams 10:10)

„Saugok savo liežuvį nuo pikto ir savo lūpas, kad jos nekalbėtų apgaulės.“ (1 Klemenso laiškas korintiečiams 11:3)

Nes sakoma: „Ar tas, kuris daug kalba ir daug girdi, ir kurio liežuvis iškalbingas, mano esąs teisus? Palaimintas, kas gimęs iš moters ir gyvena tik kelias dienas. Todėl nekalbėkite daug.“ 1 Klemenso laiškas korintiečiams 14:6

Pamatęs vagį, pritari jam ir bendravai su svetimautojais. Savo burna atiduodi piktam, ir tavo liežuvis kuria apgaulę. Tu sėdi ir kalbi prieš savo brolį, apšmeiži savo motinos sūnų. (1 Klemenso laiškas korintiečiams 17:11)

„Būsi apsaugotas nuo liežuvio rykštės ir nebijosi pražūties, kai ji ateis.“ (Klemenso pirmasis laiškas korintiečiams 23:10)

Išmokite būti paklusnūs, atsisakydami visokių išdidžių ir arogantiškų savo liežuvių pagyrų. (1 Klemenso laiškas korintiečiams 23:16)

Nebūsi dviprasmiškas ir dvilypis, nes dvilypis liežuvis – mirties spąstai. Būsi klusnus Viešpačiui ir žemesniems šeimininkams, kaip Dievo atstovams, su baime ir pagarba. (Barnabo laiškas 14:14)

Absurdiška vadinti Jėzų Kristų ir kartu judaizuoti. Nes krikščionių religija neapėmė žydų, bet žydai – krikščionių, kad kiekviena tikinti kalba būtų surinkta pas Dievą. (Ignaco laiškas magniečiams 3:11)

Taip pat diakonai turi būti be priekaištų prieš Jį, kaip Dievo tarnai Kristuje, o ne žmonių. Ne kaltintojai, ne dviliežuviai, ne godūs pinigų, bet santūrūs visame kame, gailestingi, rūpestingi, gyvenantys pagal Viešpaties, kuris buvo visų tarnas, tiesą. (Polikarpo laiškas filipiečiams 2:10)

Ir dabar jie pridėjo prie savo nuodėmių dar ir palaidumą, ir savo išdaigų purvą, taip jie pripildė savo nedorybių saikus. Bet tu bark savo sūnus visais šiais žodžiais ir savo žmoną, kuri bus tavo sesuo, ir tegul ji išmoksta suvaldyti liežuvį, kuriuo ji šmeižia.“ 1-oji Hermo knyga (Vizijos) 2:10

Tai reiškia abejojančius, kurie įtikėjo, ir kitus, kurie nešiojasi Viešpatį savo liežuviu, bet neturi Jo savo širdyje: todėl jų žolė sausa ir be šaknų; nes jie gyvena tik žodžiais, o jų darbai mirę. 3-oji Hermo knyga (Palyginimai) 9:194

Pamirštos Edeno knygos

Tada Adomas ir Ieva įėjo į olą ir stovėjo melsdamiesi savo gimtąja kalba, mums nežinoma, bet jie ją gerai mokėjo. Pirmoji Adomo ir Ievos knyga 5:1

Kai Adomas baigė duoti Setui įsakymą, jo galūnės atsipalaidavo, rankos ir kojos prarado visą jėgą, burna tapo nebyli, o liežuvis visiškai nustojo kalbėti. Jis užmerkė akis ir atidavė dvasią (Antroji Adomo ir Ievos knyga 9:1).

Dešimtajame danguje yra Dievas, hebrajų kalba jis vadinamas Aravatu. Enocho paslapčių knyga 20:3

Ir aš išvydau aštuntąjį dangų, kuris hebrajų kalba vadinamas Muzalot – metų laikų, sausros ir lietaus keitėju, ir dvylikos zodiako ženklų, esančių virš septintojo dangaus, keitėju. Enocho paslapčių knyga 21:7

Ir jis man pasakojo apie visus dangaus, žemės ir jūros darbus, visus elementus, jų judėjimą ir judėjimą, griaustinių dundesį, saulę ir mėnulį, žvaigždžių judėjimą ir pasikeitimą, metų laikus, metus, dienas ir valandas, vėjo kilimą, angelų skaičių ir jų dainų formavimąsi, ir visus žmogiškus dalykus, kiekvienos žmogiškos dainos ir gyvenimo kalbą, įsakymus, nurodymus ir švelnius giesmes, ir viską, ko reikia išmokti. Enocho paslapčių knyga 23:1

Arba jeigu vienas žmogus apgaule apsimetinėja geru kito žmogaus akyse, bet širdyje puoselėja pikta, argi kitas nesupras savo širdies klastingumo ir nebus pasmerktas, nes jo netiesa buvo akivaizdi visiems? (Henocho paslapčių knyga 46:3)

Palaimintas, kas su visais kalba nuolankia liežuviu ir širdimi. Prakeiktas, kas kalba apie taiką savo liežuviu, o jo širdyje nėra jokios ramybės, tik kalavijas. (Henocho paslapčių knyga 52:13-14)

...Jo liežuvis meluoja, kai jis sudaro sutartį su priesaika... Saliamono psalmės 4

Viešpatie, išvaduok mano sielą nuo nedorėlio ir nusikaltėlio, nuo liežuvio, kuris neteisėtas ir šmeižikiškas, kalba melą ir apgaulę. Nedorėlio liežuvio žodžiai yra iškreipti, kaip ugnis tautoje sudegina jų grožį. Taip jis mėgsta pripildyti namus melagingu liežuviu, nukirsti džiaugsmo medžius, kurie padega nusikaltėlius, įtraukti namus į karą šmeižikiškų lūpų pagalba... Liepsnojančioje ugnyje žūsta šmeižikiškas liežuvis toli nuo pamaldžiųjų!... Saliamono psalmės 12

Lūpų vaisius su taikliu liežuvio instrumentu,... Saliamono psalmės 15

...Saugok mano liežuvį ir lūpas tiesos žodžiais;... Saliamono psalmės 16

Todėl mano širdis liejasi šlovę Viešpačiui, mano lūpos gieda Jį, o mano liežuvis – Jo psalmes. (Saliamono 40:5)

Jie turėtų vartoti sirų kalbą, bet taip nėra; jų kalba yra visiškai kitokia (Aristejaus laiškas 1:16).

Kadangi trokštu parodyti savo dėkingumą šiems vyrams, žydams visame pasaulyje ir ateinančioms kartoms, nusprendžiau, kad jūsų įstatymas būtų išverstas iš hebrajų kalbos, kuria jūs kalbate, į graikų kalbą, kad šios knygos būtų pridėtos prie kitų karališkųjų knygų mano bibliotekoje. Aristejaus laiškas 2:20

Tai išgirdęs, kraugeriškas, žudikas ir visiškai pasibjaurėtinas Antiochas įsakė jiems iškirsti jam liežuvį. Bet jis tarė: „Net jei pašalinsite mano kalbos organą, Dievas išklauso ir nebylius. Štai aš iškišu savo liežuvį pasiruošęs: iškirpk jį, nes tuo nenutildysi mano proto. Mielai atiduodame savo

kūno narius, kad būtų suluošinti dėl Dievo reikalo. Bet Dievas greitai persekios tave, nes tu iškirtai liežuvį, kuris giedojo Jam šlovės giesmes.“ Ketvirtoji Makabėjų knyga 5:39-43

Bet motina, kalbėdama hebrajų kalba, kaip vėliau papasakosiu, padrąsino berniuką, ir jis tarė sargybiniams: „Paleiskite mane, kad galėčiau pasikalbėti su karaliumi ir visais jo draugais.“ ... Argi tau negėda, būdamas vyru, vargše su laukinio žvėries širdimi, imti pas save panašiai mąstančius žmones, sudarytus iš tų pačių elementų, išplėšti jiems liežuvius, juos plakti ir kankinti? Ketvirtoji Makabėjų knyga 6:5,9

Kai buvai surištas su savo sūnumis, tu stovėjai ten ir matei kankinamą Eleazarą, ir kalbėjai savo sūnums hebrajų kalba: „Mano sūnūs, kilni yra kova! Jūs, pašaukti liudyti už mūsų tautą, uoliai kovokite joje už mūsų tėvų Įstatymą.“ (Makabėjų ketvirtoji knyga 7:36-37)

O, žiauri, bet ne žiauri buvo ta diena, kai žiaurus graikų tironas užkūrė ugnį savo barbariškiems židiniams ir, verdant aistroms, nuvedė prie katapultos ir vėl kankino septynis Abraomo dukters sūnus, apakino jų akis, išpjovė liežuvius ir nužudė juos įvairiausiais kankinimais. (Ketvirtoji Makabėjų knyga 8:32)

O mano sūnau! Jei išgirsi žodį, tenumiršta jis tavo širdyje ir neatskleisk jo kitam, kad jis netaptų žarijomis, nesudegintų tavo liežuvio, nesukeltų skausmo tavo kūne, kad nesusilauktum pažeminimo ir nebūtum sugėdintas Dievo ir žmonių akivaizdoje.“ Ahikaro istorija 2:2

O mano sūnau! Tegul tavo kalba būna graži, o liežuvis pasaldinamas; ir neleisk savo draugui mindžioti tau kojos, kad jis kitą kartą neužmintų tavo krūtinės.“ Ahikaro istorija 2:35

O mano sūnau! Geriau žmogaus suklupimas koja, negu suklupimas liežuviu. (Ahikaro istorija 2:45)

O mano sūnau! Jei trokšti būti išmintingas, sulaikyk savo liežuvį nuo melo, savo ranką nuo vogimo ir savo akis nuo pikto stebėjimo; tada būsi vadinamas išmintingu.“ Ahikaro istorija 2:60

Tada jie parodė jam raides, parašytas jo paties raštu ir su jo antspaudu. Kai Haiqâr tai pamatė, jo galūnės sudrebėjo, liežuvis tuoj pat buvo surištas, ir jis negalėjo ištarti nė žodžio iš baimės; bet nuleido galvą į žemę ir tapo nebylys. Ahiqaro istorija 3:34

Faraonas, išgirdęs tą kalbą, stebėjosi ir buvo sumišęs dėl jo liežuvio laisvumo ir jo kalbos malonumo. Ahikaro istorija 5:26

Faraonas buvo sumišęs dėl jo liežuvio laisvės ir jo drąsos atsakant. Tada faraonas atsikėlė nuo sosto, atsistojo prieš Haiqarą ir tarė jam: „Pasakyk man dabar, kad galėčiau sužinoti, į ką panašus tavo valdovas karalius ir į ką panašūs jo didikai.“ Ahikaro istorija 5:49

„O mano berniuk! Palinkėjau tau gero, o tu mane apdovanojai blogiu ir neapykanta, o dabar mielai išlupčiau tau akis, paverščiau tave šunų ėdalu, išpjautų liežuvį, nukirstų galvą kalaviju ir atkeršyčiau tau už tavo bjaurius darbus.“ Ahikaro istorija 7:43

Ir jūs būsite Viešpaties tauta ir turėsite vieną liežuvį; ir nebus jokios Beliaro apgaulės dvasios, nes jis bus įmestas į ugnį amžiams.“ Judo Testamentas 4:30

Todėl jūs būsite išsklaidyti kaip mano broliai Gadas ir Danas, ir nežinosite savo žemių, giminių ir kalbų.“ Ašero testamentas 1:44

Geras protas neturi dviejų kalbų: laiminimo ir prakeikimo, niekšybės ir garbės, liūdesio ir džiaugsmo, tylos ir sumaišties, veidmainystės ir tiesos, skurdo ir turto; bet turi vieną nusiteikimą – nesuterštą ir tyrą – visiems žmonėms. (Benjamino Testamentas 1:37)